

23 OCTOMBRIE

PARACLISUL

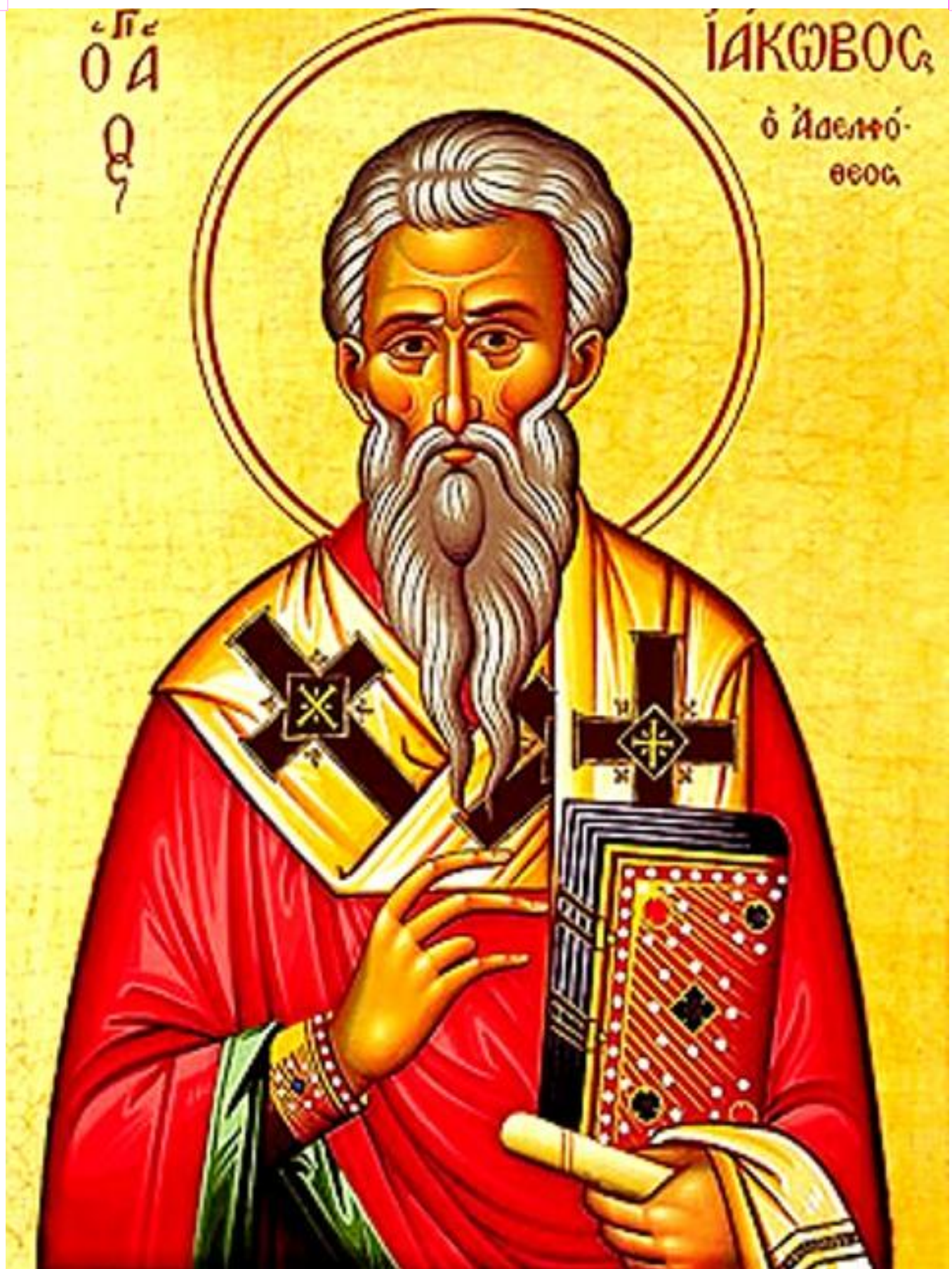
SF.APOSTOL

IACOB

AL

IERUSALIMULUI

PARACLISIER-GR

23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

(π. Νεκτάριος Μαμαλοῦγκος)

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὰ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

Ἡ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τὸ:
Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν
οἰκείων στίχων:

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Εἶτα τὸ τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ Θεαδέλφου Ιακώβου τὴν μνήμην, νῦν
ἐκτελοῦντες Χριστωνύμων χορεῖαι, ταῖς πρὸς Χριστὸν
αἰτούμεθα δεήσεις, δι' ἀγάπην ρεύσαντος, ὑπὲρ
πίστεως αἷμα, καθὼς εὐπαρρήσιαστος, πρεσβευτὴς
ἐστὶν ὄντως· διὸ βοήσωμεν αὐτῷ τρανῶς· ἐν ὥρᾳ
δίκης, ἡμῶν πάντων μνήσθητι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποσιῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους
σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Θεάδελφε Ἰάκωβε,
δέξαι ὕμνον. Γεωργίου.

Ψδὴ α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Θεὸν ἐκδυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, Ἰάκωβε μάκαρ, ὁ μερίδα
σου δοὺς Αὐτῷ, τῶν σὲ ἀνυμνοῦντων ἐπαξίως,
ποιμνης ἀμνῶν δεξιῶς ἀριθμήσασθαι.

Ἐλθὲ εἰς βοήθειαν τῶν πιστῶν, τιμῶντων εὖ Πάτερ, τῆς
Σιῶνος Ἀρχιερεῦ, ὡς πρῶτιστος ταύτης Ἱεραρχης, καὶ
ἐξ ἀνάγκης ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Ἀπόστολε πρέσβευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ὑμνοῦντων, σὲ
ὡς δίκαιον ἄνδρα νῦν, ὁ αἷμα Ἰάκωβε ἐκχύσας,
Ἱερομάρτυς Κυρίου δεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Δεινῶν με ἀπάλλαξον χαλεπῶν, καὶ θανατηφόρου,
ἀσθενείας σαρκὸς Ἀγνή, παθῶν ψυχικῶν τῶν
ὀλεθρίων, ὅπως ἐν ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζω Σε.

Ψδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἐπηρείας δαιμόνων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι, τοὺς
Θεάδελφε τοῦ Κυρίου ὠδαῖς τιμῶντάς σε, σὺ γὰρ
πιστῶς ἐκ Χριστοῦ, ἀπείληφας ἐξουσίαν, ἀπελαύνειν
πνεύματα, θεομακάριστε.

Λοιμικῶν νοσημάτων ταχὺ ἡμᾶς ἴασαι, τοὺς
ἀπανταχοῦ τοὺς σοὺς πόνους, πόθῳ κηρύττοντας, ὅτι
ἐδόθη σοφὴ, σοὶ ἐκ Θεοῦ θεία χάρις, καὶ ψυχῆς
θεράπευσον, πάντων τὰ τραύματα.

Φιλαυτίας κακίας καὶ μιαρῶν πράξεων, ῥῦσαί με
πιστῶς σοὶ κραυγάζω· μῦστα Ἀπόστολε, ὁ διδαχθεὶς
ἐκ Χριστοῦ, ἦν πρῶτος ἔγραψας θείαν, λειτουργίαν
ἅπαντας, καθαγιάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Εὐμενέσι πρεσβείαις ὑπὲρ ἡμῶν πρόσδεξαι, Λόγε τοῦ
 Θεοῦ τῆς Μητρὸς Σου, καὶ δὸς ἀμείμονα,
 παραγγελμάτων δ' Αὐτοῦ, μὴ ἐπιλήσιμονες εἶναι,
 πάντες οἱ τιμῶντές Σε, γένους τὴν σῶτειρα.

Διάσωσον, ἐκ πάσης βλάβης καὶ νόσων τοὺς σὲ
 τιμῶντας, θεοκῆρυξ Ἰάκωβε ἐν εὐήχοις ἄσμασι, σὺ
 γὰρ εἶ, αὐτάδελφος Θεοῦ ζῶντος.
 Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν
 ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
 ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Σὺ κήρυξ θερμὸς ἀνεδείχθης Ἰάκωβε, Χριστοῦ
 ἀδελφός, πανεύφημε Ἀπόστολε· διὸ πάντας
 πρόσδεξαι, τοὺς πιστῶς σοι μάκαρ προστρέχοντας,
 φωτὸς χαρίτων δ' ἔμπλησον ἡμᾶς, καθὼς ἀστήρ εἶ
 θεολαμπέστατος.

Ἦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰακώβου δεήσεσι, πρόσδεξαι ἐνθέρμοις Σωτὴρ
 φιλάνθρωπε, καὶ δὸς πᾶσι τὰ εὐφρόσυνα, τὴν ὁδὸν
 δεικνύων τὴν σωτήριον.
 Ἀθλητὰ παναοίδιμε, λίθοις ἀνηρέθης ὅτι διήλεγξας,
 Ἰουδαίων τὴν ἀσέβειαν, ἴθυνον ἡμᾶς νῦν πρὸς
 εὐσέβειαν.

Κλέος ἔνθεον γέγονας, ὃ διὰ ἀγάπην Χριστοῦ καὶ θάνατον, ὑπομείνας ἱερῶτατε· διὸ πόθον σου πιστοῖς ἐμφύτευσον.

Θεοτοκίον.

Ἦ ἀγνή ἐσωμάτωσας, Λόγον ἐκ λαγόνων Σου τὸν ὑπέρθεον, ὃν δυσώπει ἡμᾶς ρύσασθαι, ἐκ πυρὸς ἀσβέστου τῆς κολάσεως.

Ἦδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Βλέπον πρὸς ἡμᾶς, ἱλαρῶ σοὶ μάκαρ ὄμματι, ὅτι ἔχεις παρρησίαν πρὸς Χριστόν, ὡς θεῖος Τούτου Μαθητῆς τε καὶ Θεάδελφος.

Ἐλκυσον ἡμᾶς, τῷ ἀγκίστρῳ τῆς σαγήνης σου, ὡς σοφὸς ἔμπειρος ἀλιεύς, καὶ πρὸς βίον μετανοίας καθοδήγησον.

Δὸς τοῖς σὲ πιστῶς, ἀνυμνοῦσι Ἀδελφόθεε, ἐν ψαλμοῖς ψυχῆς τὰ κρείττω καὶ δεινὰς, ἴασαι νόσους, τῇ ταχεῖα ἀντιλήψει σου.

Θεοτοκίον.

Ἐπαυσας ἀγνή, Προπατόρων τὸ κατάκριμα, τοὺς τὸν πάντας δικαιώσαντα σαρκὶ Χριστόν τεκοῦσα, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον.

Ἦδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ξοάνων, βδελυρὰν πλάνην σκόρπισον, καὶ πρὸς Φῶς θεολαμπές, ἡμᾶς ἄγε πᾶσι σοφέ, τὸ στερρόν σου παράσχου, ἵν' ὡς Ἰώβ, τὰ δεινὰ ὑπενέγκωμεν,

ἐκφύγωμεν βέλη δ' ἐχθροῦ ἰοβόλα, προστάτης
δεικνύμενος.

Ἀμίσθως, τὰ ἀλγεινὰ νοσήματα, θεραπεύεις τῷ ἁγίῳ
ἐλαίῳ, τὰς λυπηρὰς καταστάσεις μακρύνεις, καὶ
πειρασμοὺς ἀπελαύνεις Ἀπόστολε, μακρὰν ἀπὸ τῶν
ψαλμικῶς, ἀνυμνούντων τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

Ἰκέτευε, Ἰησοῦν Ἰάκωβε, ἡμῖν δοῦναι τὴν ὀφλὴν
ἐγκλημάτων· ὅτι Αὐτῷ παρρησίαν μεγάλην, ὡς
Μαθητὴς καὶ Θεάδελφος κέκτησαι, καὶ μνήσθητι ὥρα
φρικτῇ, ἡμῶν πάντων πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὑπῆρξας, τὸ καθαρῶτατον κρίνον, ἐν κοιλάσι
παρθενίας τὸ ρόδον, τὸ πανευῶδες ὁσφράδιον Κόρη,
ὃ Ποιητὴς, πρὸς κατοίκησιν εἴλετο, τὴν μήτραν Σου
καὶ σαρκωθείς, εὐωδίας τὰ πάντα ἐπλήρωσε.

Διάσωσον, ἐκ πάσης βλάβης καὶ νόσων τοὺς σὲ
τιμῶντας, θεοκῆρυξ Ἰάκωβε ἐν εὐήχοις ἄσμασι, σὺ
γὰρ εἶ, αὐτάδελφος Θεοῦ ζῶντος.

Ἄκραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἀντιλήπτωρ πενήτων ὑπῆρξας πανάριστος· διὸ
πρέσβυς γενοῦ, πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἐνθερμος, τῆς
Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας πρώτιστε ποιμήν, καὶ νῦν
τάχυνον ὡς συμπαθής, τοῦ βοηθῆσαι γηγενεῖς, μετὰ

πόθου βοῶντάς σοι· ἴασιν δὸς νοσοῦσιν, ἐκλύτρωσαι
δαιμονῶντας, καὶ πάντας τήρει ἀβλαβεῖς, ἐκ
κακώσεων Ἰάκωβε.

Προκείμενον: *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἴκουμένης τὰ ῥήματα
αὐτοῦ*

Στ.: *Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ
χειρῶν Αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.*

Εὐαγγέλιον, Αποστολικόν

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. **Στ.:**
Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Μὴ οὖν ἀπορρίψης με, σαρκὸς τὸν μεμολυσμένον,
καὶ παθῶν τὸν ἄσωτον, σὲ νῦν καταφεύγοντα, ὧ
Ἰάκωβε Ἅγιε, σῶσόν με πιστῶς προσπίπτοντα, τῇ
μορφῇ σου κατασπάσασθαι, ἴασιν ἅμφω δὸς τάχιστα,
καὶ ρῦσαι κακώσεων, θλίψεων ἐξαιρούμενον, καὶ τῶν
δυσμενῶν συμφορῶν τοῦ βίου, ἵνα μεγαλύνω τὴν
μνήμην, ἀρετὰς καὶ θαυμαστά, ἃ κατεργάζη
Ἀπόστολε· χαίροις οὖν φθεγγόμενος.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μακαρίαν σὴν μνήμην ἐκτελοῦντας ἐν πίστει
ἱερομῦστα σοφέ, αἰτούμεθα λιταῖς σου, κολάσεως
ῥυσθῆναι, οἱ ἀπαύστως κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νοσήματα ἰᾶσαι, ὡς εἰληφῶς τὴν χάριν, κατὰ παθῶν
ἐκ Χριστοῦ· διὸ τοὺς σὲ τιμῶντας Ἰάκωβε, ἐν ὕμνοις
πειρασμῶν ἐλευθέρωσον, ἀσθενειῶν χαλεπῶν, ψυχῆς
τε μολυσμάτων.

Ὁ Μαθητὴς Σου Λόγε τοῦ Ἰωσήφ ὁ γόνος, πρὸς σὲ
μετήχθη λαμπρῶς, ὡς Ἀθλητὴς καὶ Μάρτυς, τῆς
ἀρχιερωσύνης, καταρδεύων ταῖς χάρισι, τοὺς
ἀνυμνοῦντας αὐτόν, θερμῶς ἡμῖν πρεσβεύων.

Θεοτοκίον.

Νύξ με τῆς ἀμελείας συνέχει καὶ καλύπτει
ἁμαρτημάτων βυθός, ἀλλὰ Φῶς ἡ τεκοῦσα, πρὸς
γένους σωτηρία, σπεῦσον τάχει αὐγᾶσαί μου, φρένα
σκαρδίαν ψυχὴν, τὸ ἐρεβῶδες σκότος.

Ὠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Γάννυται μέγα, πλῆθος ἐν σοὶ ὀρθοδόξων, καὶ Χριστῷ
βοᾷ ἐν εὐφροσύνῃ· σῶσον ἡμᾶς Σῶτερ, εὐχαῖς
Ἀδελφοθέου.

Ἐλέους Θείου, καὶ δωρεῶν ἡμᾶς πλῆσον, ταπεινῶς
φρονεῖν ἵν' ἀνυμνοῦμιν, σὲ πρωθιεράρχα, τῶν
Ἱεροσολύμων.

Ὡφθης πολλάκις, μάκαρ πιστοὺς περισκέπων, ὡς τοῦ
Λόγου μύστης καὶ ἀκέστωρ· ὅθεν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ
θλίψεων καὶ νόσων.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι γεέννης, τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ βροτῶν
ἀγνὴ ἀγιωτέρα, πάντας τοὺς ὑμνοῦντας, τὴν Σὴν
κηδεμονίαν.

Ἦδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκου.

Γαλήνιον παράσχου, Ἀπόστολε βίον, πᾶσιν ἡμῖν
ἱερεῦσι καὶ δούλοις Χριστοῦ, καὶ ἐξελοῦ λαὸν Τούτου,
βλάβης αἰρέσεων.

Ἰκέτευε Σωτῆρα, ἵαν ψυχοφθόρων, ἁμαρτιῶν
ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς Μαθητά, τοὺς θείαν μνήμην
Θεάδελφε, ἐορτάζοντας.

Ὁ τὴν χειροτονίαν, λαβὼν ἐκ Δεσπότης., δὸς ἡμῖν
πονηροῦ φεύγειν παγίδων δεσμὰ, καὶ ἔσο πρόμαχος
πάντων, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὑψίστου χρυσοῦς Θρόνος, πέλεις Σὺ ἐν πόλῳ· διὸ
δυσώπει Υἱόν Σου σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς ἀληθῆ
Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς Σε.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Νόσους ἀποδίωξον λοιμικὰς, ἀφ' ἡμῶν καὶ πάθη,
ἱερώτατε Ἀθλητά, σαῖς θερμαῖς πρεσβείαις, Χριστὸν
καθικετεύων, τῶν θλίψεων δὲ νέφη, τάχει διάλυσον.

Βάλαμον οἱ λόγοι σου τοῖς λαοῖς, Ἰάκωβε θεῖε,
ἐγγέγονησαν ἀληθῶς, ὡς τοὺς ἀσθενοῦντας, ἰᾶτο ἡ

σκιὰ σου, οὕτω τοὺς νῦν νοσοῦντας, σπεῦσον
 ἰάσασθαι.

Εὐχου ἀρχιθῦτα δοῦναι ὀφλήν, τῶν ἡμῶν
 παισμάτων, ὁ δοξάσας σε Ἰησοῦς, οὗ τοῦνομα μέγα,
 ἐτράνωσας καὶ πίστιν, ἀφόβως Ἰουδαίοις,
 καθομολόγησας.

Δὸς ἡμῖν ἀμείνονα σαῖς λιταῖς, Χριστοῦ τὴν εἰρήνην,
 ἱεράρχα καὶ τὴν χαράν, ἱλασμόν παισμάτων,
 ταπείνωσιν ἀγάπην, φόβον Θεοῦ σὺν πίστει, βίου
 διόρθωσιν.

Ποίει ποιμένης γαίης Ἑλληνικῆς, σαῖς θερμαῖς
 πρεσβείαις, εἶναι ἄμπελον τοῦ Χριστοῦ, ἵν' ἀεὶ τιμᾷ
 σε, Ἰάκωβε ἐν ὕμνοις, πρὸς τρίβον μετανοίας, ἰθύνων
 ἕκαστον.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, ἔπαρσιν βελίαρ,
 καὶ αἰρέσεων ἀπειλὰς, Ἱεροσολύμων, πρῶτιστε
 ποιμενάρχα, φρουρῶν τοὺς Ὁρθοδόξους, ἐκ
 περιστάσεων.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
 Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
 Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
 ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
 Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιίθαμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῇ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τὸ Λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χριομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πέλεις, Ὁρθοδόξων ὁδηγός, τεῖχος ὄχυρόν ἀντιλήπτωρ, καὶ τῶν πτωχῶν ἀρωγός, ὦ σεπτὲ Ἰάκωβε, πρωθιεράρχα Χριστοῦ, τῆς Σιώνος τὸ καύχημα, πιστῶν ὁ προστάτης, Ἀθλητῶν ἀγλαΐσμα, Ἱεραρχῶν ἡ τρυφή· ὅθεν δίδου πᾶσι τὰ κρείττω, σώζων ἐκ φθορᾶς νοσημάτων, καὶ δεινῶν τοὺς μνήμην σου γεραίροντας.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.